

COME HOME AGAIN

I'm not an economist.
I'm not a photographer.
I'm not a do-gooder either.
I am not a musician.
I am just who I am.

www.charlus.net | www.danstram.com | www.didedoctor.com | www.onecococon.com |

CHARLUS komt van Charles (of mijn grootvader met eigenzinnig karakter) en van Swinnen Stephane 'Charles' (de naam van bij de geboorte aangereikt) maar graag met de 'U' in Charles. Toen ik 15 jaar oud was, kocht ik mijn eerste gitaar. Grootvader leefde toen nog. Maar Charles 'de paffer' stierf kort daarna aan een longaandoening waardoor er een zuurstofrijk zaadje bij mij ontkiemde. Uit eerbetoon speelde ik tijdens zijn uitvaart in de buurt van Brussel ook de eerste song op de gitaar.

Daarna ging ik studeren en behaalde ik een Masterdiploma Handelswetenschappen / Fiscaliteit. Ik trok kort na mijn studies naar Australië (follow your gut feeling) en leerde er het Australisch blaasinstrument 'didgeridoo' met de daaraan gekoppelde uitzonderlijke ademhalingstechniek kennen. Ik wilde net om die reden naar Oceanië. Kon ik maar via het Australisch blaasinstrument ademhalingspatiënten in de toekomst toe een betere levenskwaliteit geven. Dat was mijn ambitieuze (misschien van de pot gerukte) drijfveer. Voor mijn grootvader was het te laat. Hij stierf in zijn slijm. Maar hij deed me inzien dat ik misschien iets kon betekenen voor ademhalingspatiënten. Het zuurstofzaadje werd ondertussen een meer volwassen boom.

Gitaar en zang bleven na mijn terugkeer echter onlosmakelijk in brein en aders aanwezig (en de fotografie natuurlijk ook). Ik trad links en rechts op, ook in Culturele Centra (als muzikant en docent) en spendeerde constructieve uren in het domein van audio-research en compositie rond het Australisch blaasinstrument. Ik maakte daarnaast belangrijke tijd vrij ten voordele van een zorgproject voor mensen met ademhalingsstoornissen. Hoe kon het ook anders. De takken van de boom werden spreekwoordelijkerwijs groter en omgevormd tot volwaardige zuurstofrijke exemplaren of didgeridoo's. Om het simpelweg te stellen werkte ik een programma uit in het bijzonder voor de ademhalingspatiënt. Deze boodschap moest verder worden uitgedragen, want er was positieve feedback en tevredenheid van patiënten door de jaren heen.

Regionale en nationale tv, kranten, magazines en ander publicaties pikten het verhaal met getuigenissen op en hielden mij tijdens dat proces scherp bij de zorg. Met als resultaat in 2022: een daadwerkelijke oplossing voor ademhalingspatiënten. Mijn intermediair zorgdoel was bereikt. Maar ik wilde verder. Boordevol passie stippelde ik daarnaast het muzikale pad verder uit in samenwerking met andere muzikanten. Het bloed stroomt waar het niet gaan kan. Ik luisterde vroeger naar Bowie, The Stones en andere magistrale helden met vooral de laatste jaren Klara-radio dat rust brengt. Uiteenlopende muziekstijlen sculpteren daarnaast de singer-songwriter in mij maar kunnen evengoed tot het dansbare werk leiden.

Onttrokken uit mijn natuurlijke opleidingshabitat als econoom, werk ik uit curiositeit samen met geschoolde muzikanten waardoor ik verder flits richting einddoel als 'auto-didact'. Hierdoor leer ik o.a. de muzieksector proefondervindelijk op een boeiende wijze kennen. Vandaag (2023) is er de samenwerking met een pianiste. Dit in combinatie met zang en gitaar welke verfijnd en robuust in de oren klinkt. De geest is uit een fles. De boeiende tocht uit een mensenleven (maar dan niet meer achter de schermen - althans niet voor het muzikale project) lijkt zich verder te zetten. En dat dankzij U, u en u. Merci!

